

Vylití Ducha Svatého.

Tento v Bibli vylíčený děj vylití Ducha Svatého na učedníky Syna Božího je mnohým lidem ještě nevysvětlitelnou událostí a je často považován za něco neobvyklého, co se stalo jen jednou, a mohlo tedy nastat libovolně.

V této mylné představě spočívá však také právě příčina zdánlivě „nevysvětlitelného“.

Tento děj nebyl ojedinělý, nebyl pro učedníky zvlášť přivozen, nýbrž byl již od vzniku stvoření **pravidelně se opakující událostí!** S tímto poznáním se také ihned ztrácí ono nevysvětlitelné a pro vážně hledajícího čtenáře Poselství Grálu se stává srozumitelným, aniž při tom ztrácí velikost, nýbrž se naopak stane spíše ještě mocnější.

Kdo mé Poselství Grálu pozorně studoval, našel již k tomu také řešení; neboť četl také přednášku „Svatý Grál“. Tam jsem se zmínil o každoročně **pravidelně se opakující** obnově sil pro veškeré stvoření. Je to okamžik, ve kterém do Svatého Grálu proudí nová Boží síla k udržení stvoření!

S tím objeví se na několik okamžiků nad Grálem „Svatá holubice“, která je duchovně viditelnou formou přítomnosti Ducha Svatého, která k „formě“ Ducha Svatého bezprostředně patří, tedy tvoří část jeho „formy“.

Jako je kříž duchovně viditelnou formou Boží Pravdy, tak je „holubice“ viditelnou formou Ducha Svatého. Ona **je** formou

skutečnou, není jen jako forma myšlena! Protože jsem již o tom podrobně mluvil, odkazuji na přednášku Svatý Grál ¹⁾.

Tato obnova síly skrze Ducha Svatého, tedy živoucí Boží vůli, která jest silou, nastává každým rokem ve zcela určitém čase v nejsvětější svatyni nejvyššího hradu nebo chrámu, který chová Svatý Grál, jediný spojovací bod stvoření se Stvořitelem, a proto je také nazýván **Hrad Grálu**.

Obnova může být také označena jako vylití síly, tedy vylití Ducha Svatého, nebo ještě zřetelněji vylití síly **skrze** Ducha Svatého; neboť Duch Svatý se snad nevylévá, nýbrž on vylévá sílu!

Protože učedníci byli v tento den shromážděni ve vzpomínce na svého Pána, který odešel a který jim slíbil, že pošle Ducha, tedy živou sílu, byla tak dána v této vzpomínce **k tomu** půda k zakotvení, aby v tuto dobu probíhající děj v čistě duchovním mohl v určité a odpovídající míře sestoupit bezprostředně až na učedníky na zemi shromážděné a v pobožnosti k tomu připravené! Zvláště proto, že cesta k těmto učedníkům byla snáze možná a připravená skrze pozemské bytí Syna Božího.

A z **tohoto** důvodu stalo se toto zázračné, jinak na zemi nemožné, jehož prožití je podáno v Bibli. Evangelisté mohli vylíčit **prožití**, ne však samotný děj, který sami neznali.

Svatodušní svátky jsou pokládány křesťany za vzpomínku na tento děj, aniž mají tušení o tom, že skutečně přibližně v této době je v Hradu Grálu vždy den Svaté holubice, to znamená den obnovení síly pro stvoření skrze Ducha Svatého! Přírozeně ne vždy přesně v době svatodušních svátků vypočítané na zemi, ale

přibližně v této době.

Tehdy se shromáždění učedníků **přesně** souběžně shodovalo se skutečným dějem! Také později se bude zde na zemi pravidelně a ve **správný** čas slavit jako nejvyšší a nejsvětější slavnostní den lidstva, ve kterém Stvořitel daruje stvoření vždy znovu svou udržující sílu, jakožto „den Svaté holubice“, tedy den Ducha Svatého, jako veliká děkovná modlitba k Bohu Otcí!

Bude slaven **těmi** lidmi, kteří konečně stojí **vědomě** ve stvoření, které se správně naučili znát v celém jeho působení. Skrze jejich zbožné stanovisko v tomto přesném čase také bude možné, že v otevření se bude moci vést až dolů k zemi vzájemně působící živé požehnání a vylévat se do žíznících duší, jako kdysi u učedníků.

Mír a radost přinese pak tato doba, která již není příliš vzdálená, pokud ovšem lidé neselžou a nebudou chtít být zatraceni pro celou věčnost.

1)

Přednáška: [44. Svatý Grál.](#)